

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Asan/16/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015201552
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1015201552.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členov senátu JUDr. Kataríny Benzovej a Mgr. Petra Melichera v právnej veci žalobkyne (sťažovateľ): L.. S. F., rod. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. K. XXXX/XX, Q., zastúpená ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Roman Rybák s.r.o., so sídlom Štúrova 76/11, Nová Dubnica, IČO: 50 723 031, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Špitálska 14, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. KRPZ-BA-KDI21-110/2015-P zo dňa 5. augusta 2015, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/225/2015-45 zo dňa 22. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Účastníkom sa nepriznáva právo na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

I.

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 6S/225/2015-45 zo dňa 22.03.2018 zamietol žalobu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“), ktorým sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BA-KDI21-110/2015-P zo dňa 05.08.2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“). Žalovanému súd právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave IV, ako správny orgán príslušný na prejednanie priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 52 ods. 2 písm. a) a § 55 ods. 1) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“), rozhodnutím č. ORP-P-306/BAIV-ODI1-2015 zo dňa 16.06.2015 uznal L.. S. J., nar. XX.XX.XXXX vinnou zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g), l), § 22 ods. 2 písm. a) Zákona o priestupkoch a obvinenej uložil pokutu vo výške 300,- EUR, zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a k náhrade trov konania vo výške 16,- EUR.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu správneho orgánu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-BA-KDI21-110/2015-P zo dňa 05.08.2015 rozhodol tak, že odvolanie žalobkyne zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

4. Včas podanou žalobou, doručenu Krajskému súdu v Bratislave dňa 22.09.2015, sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré žiadala spolu s prvostupňovým rozhodnutím zrušiť, pretože sa nezakladali na pravde, neboli podložené relevantnými dôkaznými prostriedkami, boli svojvoľné, diskriminačné, nedôvodné, arbitrárne a nemajú oporu v zákone. Uložená sankcia bola extrémne nedôvodná a nespravodlivá (vzhľadom na okolnosti udalosti a výšku spôsobenej škody), nezohľadňovali povahu konania a stupeň jeho závažnosti.

5. Krajský súd v Bratislave ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods. 1 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v medziach žaloby bolo vydané v súlade so zákonom a žalobné námietky neodôvodňovali jeho zrušenie.

6. Námietku žalobkyne, že skutok, ktorý sa jej kladie za vinu nemožno kvalifikovať ako priestupok podľa § 2 ods. 1 Zákona o priestupkoch, nakoľko svojim konaním nijako neporušila ani neohrozila záujem spoločnosti chránený zákonom o cestnej premávke a to bezpečnosť ani plynulosť cestnej premávky, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

7. Podľa názoru súdu, pri priestupku je dôležité nielen či ide o konanie ktoré je za priestupok výslovne označené v zákone o priestupkoch alebo v inom zákone, ale zároveň musí ísť o konanie, ktorého sa obvinený z priestupku dopustil prinajmenšom z nevedomej nedbanlivosti a musí sa ním porušovať alebo ohrozovať záujem spoločnosti (rozsudok NS SR sp. zn. 10Sžd/3/2013 z 12.06.2013). Preto tvrdenie žalobkyne, že si nebola vedomá, že by pri cúvaní nabúrara do iného motorového vozidla, náraz do iného vozidla vôbec necítila, preto nemala dôvod zastaviť vozidlo, vystúpiť a riešiť dopravnú nehodu a splniť si povinnosti vodiča, je s odkazom na zákonnú kvalifikáciu priestupku ako nevedomá nedbanlivosť, bezvýznamné. Pokiaľ išlo o porušenie alebo ohrozenie záujmu spoločnosti je potrebné vychádzať zo samotných znakov priestupku, ktoré predstavovali konanie pre spoločnosť nebezpečné, preto spoločnosť sa potrebuje chrániť a to hrozbou sankcie, uložením sankcie, alebo uložením ochranného opatrenia. To, že sa skutok stal, t. j., že v uvedený deň, v uvedenom čase na uvedenom mieste s motorovým vozidlom zn. Škoda Superb V.: P. tmavočervenej farby žalobkyňa bola, že motorové vozidlo bolo poškodené žalobkyňa potvrdila pri svojom vysvetlení dňa 13.04.2015 tak, ako bolo opísané v odseku 14. rozhodnutia. Skutok bol potvrdený aj svedkom T. Á. z vysvetlenia zo dňa 20.03.2015 tak, ako bolo opísané v odseku 16. rozhodnutia krajského súdu. Exaktné potvrdenie poškodenia motorových vozidiel Škody Superb V.: P. a Škody Fabia V.: Q. vyplývalo z geometrickej zhody opísanej v ds. 9. rozhodnutia krajského súdu. Okrem samotného skutku bola žalobkyňou pri objasnení potvrdená i škoda na motorovom vozidle zn. Škoda Superb V.: P., vo výške 100,- EUR.

8. Na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie (§ 3 zákona o priestupkoch). V preskúmvanej veci bola žalobkyňa po objasnení priestupku a vykonanom dokazovaní v priestupkovom konaní uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g), l) Zákona o priestupkoch. Na objasnenie a sankcionovanie priestupku musia byť obligatórne naplnené a zistené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku - subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka, pričom tieto musia byť splnené kumulatívne. V prípade, ak by čo i len jeden znak skutkovej podstaty absentoval, nemožno hovoriť o priestupku. V § 22 ods. 1 písm. b), g), l) Zákona o priestupkoch je zakotvená skutková podstata priestupku/priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Subjektom priestupku/priestupkov podľa cit. ustanovenia môže byť každá osoba, ktorá je vodičom motorového vozidla, čo je prípad žalobkyne. Subjektívnou stránkou priestupku je nedbanlivostné zavinené konanie, ktoré bolo naplnené konaním uvedeným v § 22 ods. 1 písm. b) Zákona o priestupkoch tým, že vodička vozidla, ktorá sa zúčastnila na dopravnej nehode, bezodkladne

nezastavila vozidlo, nezotrvala na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta (žalobkyňa odišla z miesta dopravnej nehody, čím súčasne konala v rozpore s § 66 ods. 6 zák. č. 8/2009 Z.z.), ďalej v zmysle § 22 ods. 1 písm. g) Zákona o priestupkoch tým, že porušila všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikla dopravná nehoda (podľa § 64 ods. 2 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z., za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa ods. 3, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6 podľa ktorého účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo. ...). A v zmysle § 22 ods. 1 písm. l) Zákona o priestupkoch tým, že iným konaním ako je uvedené v písm. a) až k) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (§ 137 ods. 2 písm. c) zák. č. 8/2009 Z.z., podľa ktorého porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti. Povinnosti účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti sú upravené v § 66 zák. č. 8/2009 Z.z., pričom v preskúmvanej veci si žalobkyňa nesplnila povinnosti § 66 ods.6 zák. č. 8/2009 Z.z.). Účel ust. § 66 ods. 6 zák. č. 8/2009 Z.z. rozobral v svojom rozhodnutí NS SR pod sp. zn. 10Sžd/1/2010 z 23.08.2011.

9. Objektívnu stránku tvorí porušenie alebo ohrozenie bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom, t. j. že konanie žalobkyne viedlo k porušeniu alebo ohrozeniu bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. Žalobkyňa namietala, že skutok, ktorý sa jej kladie za vinu nemožno kvalifikovať ako priestupok a ani jej nebolo známe, že sa stala škodová udalosť. V tejto súvislosti súd poukázal na ust. § 22 Zákona o priestupkoch v spojení s povinnosťami vodiča uloženými v § 66 ods. 6 zák. č. 8/2009 Z.z., pričom je potrebné poukázať na výklad pojmov „dopravná nehoda“ a „škodová udalosť“. Právna kvalifikácia oboch pojmov je obsiahnutá v § 64 zák. č. 8/2009 Z.z., keď v ods. 1 definuje dopravnú nehodu a v ods. 2 písm. a) definuje, že za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa ods. 3, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6. Podľa § 64 ods. 3 cit. zákona, ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou. Pri použití teleologického výkladu ust. § 64 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z.z. bolo možné konštatovať, že účelom zákonodarcu bolo vytvoriť osobitnú skupinu „dopravných nehôd“, ktoré, hoci nenapĺňajú spoločensky nebezpečný charakter udalosti v doprave definovaný v § 64 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z., avšak tieto musia orgány Policajného zboru SR objasňovať (§ 64 ods. 3 veta in fine zák. č. 8/2009 Z.z. a contrario). Týmto možno považovať za dopravnú nehodu aj vybrané škodové udalosti definované v § 64 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z.z..

10. Krajský súd sa stotožnil so záverom žalovaného, že udalosť v cestnej premávke dňa 16.03.2015 zapríčinila žalobkyňa a považovala sa v zmysle § 64 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z.z. za dopravnú nehodu, pretože žalobkyňa ako vodička motorového vozidla zn. Škoda Superb V.: P. si nesplnila povinnosť podľa § 66 ods. 6 tým, že ako účastníčka škodovej udalosti bezodkladne nezastavila vozidlo. Námietka žalobkyne, že si nebola vedomá, že by pri cúvaní nabúrала do iného motorového vozidla nemala žiadnu právnu relevanciu na posúdenie uvedenej udalosti ako dopravnej nehody v zmysle § 64 ods. 2 zák. č. 8/2009 Z.z..

11. Námietku žalobkyne, že nemala možnosť zúčastniť sa ústneho pojednávania, nemala vedomosť o určenom ústnom pojednávaní, že postupom správneho orgánu jej bolo odopreté právo účinne sa brániť, že správne orgány sa neriadili § 3, § 32 ods. 1, § 33 ods. 2 a § 46 Správneho poriadku, krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Z obsahu administratívneho spisu špecifikovaného v ods. 17. až 22. rozsudku nepochybne vyplývalo, že prvostupňový správny orgán pri predvolaní na prejednanie veci dodržal zákonné ustanovenia § 24, § 41 Správneho poriadku. Preto námietka žalobkyne, že pravdepodobne poštárka doručila predvolanie na inú adresu, resp. do inej schránky, nemala žiadnu zákonnú relevanciu. V tejto súvislosti neušlo pozornosti súdu, že žalobkyňa zmenila argumentáciu nedoručenia predvolania na prejednanie veci v replike svojho vyjadrenia v ods. 11. rozhodnutia, pričom zmena argumentácie bola zmätočná, keď žalobkyňa uvádzala, že v čase doručovania predvolania sa presťahovala z Prahy do Bratislavy, kde začiatkom mája začala pracovať a vzápätí uviedla, že bola vyslaná zamestnávateľom do Prahy, preto v čase od 15.05.2015-15.06.2015 sa nezdržovala na adrese, ktorú uviedla npor. L. Š. (U. D. XX F. Q.), po návrate z Prahy preberala úradné zásielky. V tejto

súvislosti súd konštatoval, že dôvod ako námietku neprevzatia písomnosti pre nezdržiavanie sa na adrese, v prípade žalobkyne, prechodného pobytu U. D. XX F. Q., ktorú sama správne orgánu označila, nestačilo len tvrdiť, ale bolo potrebné túto skutočnosť preukázať. Vzhľadom na uvedené zistenia krajský súd mal zato, že správne orgány neporušili procesné zásady tak, ako označila v námietke žalobkyňa.

12. Námietku žalobkyne k uloženej sankcii, že je extrémne nedôvodná a nespravodlivá (vzhľadom na okolnosti udalosti a výšku spôsobenej škody), nezohľadňuje povahu konania a stupeň závažnosti, krajský súd na základe uvedeného vyhodnotil ako nedôvodnú. Citované ust. § 12 ods. 2 Zákona o priestupkoch určuje pravidlá, podľa ktorých je správny orgán povinný postupovať pri ukladaní sankcie. Pravdou je, že ukládanie sankcií za priestupky a rozhodovanie o ich výške sa uskutočňuje voľnou správnu úvahou, avšak v zákonom dovolenej voľnosti, pričom v prípade žalobkyne, pokiaľ sa obvinený dopustí viacerých priestupkov, ktoré sa prejednávajú v spoločnom konaní, priamo zákon určuje pravidlo, že sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprisnejšie postihnutelný a zákaz činnosti možno uložiť, ak ho možno uložiť za niektorý z týchto priestupkov. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa sa doposiaľ nedopustila žiadneho priestupku, v súlade s citovaným ust. § 12 ods. 2 Zákona o priestupkoch, jej bola uložená pokuta za najprisnejší z priestupkov, na dolnej hranici vo výške 300,- EUR a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na 12 mesiacov.

13. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že správne orgány v konaní postupovali zákonne, objektívne zistili skutkový stav, svoje rozhodnutia riadne v logických súvislostiach odôvodnili, súd nezistil žiadnu vadu, ktorá by mohla mať vplyv na ich zákonnosť, preto žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol.

II.

14. Žalobkyňa podala kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/225/2015-45 zo dňa 22.03.2018, v ktorej namietala bod 53 a 55 rozsudku, v ktorých sa krajský súd nestotožnil s tvrdením žalobkyne o tom, že postupom správneho orgánu jej bolo odopreté právo účinne sa brániť a že správne orgány nepostupovali v súlade s § 3, § 32 ods. 1, § 33 ods. 2 a § 43 Správneho poriadku a dospel k záveru, že správne orgány postupovali zákonne.

15. Podľa žalobkyne odôvodnenie rozsudku v bodoch 53 a 55 je nesprávne a je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia ust. § 3 ods. 2 a ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku ako aj ust. § 73 ods. 2 Zákona o priestupkoch. Žalobkyňa uviedla, že jej bola odňatá možnosť riadne uplatniť svoje práva ako účastníčke správneho konania, keď sa nemohla vyjadriť k výpovediam poškodeného F. N. a svedka T. Á. Porušením tohto práva žalobkyne sa krajský súd vo svojom odôvodnení rozsudku vôbec nezaoberal. V bode 53 odôvodnenia sa súd zaoberal iba možnosťou žalobkyne zúčastniť sa na ústnom pojednávaní a či bol postup správneho orgánu pri predvolaní na ústne pojednávanie v súlade so zákonom. Žalobkyňa ako obvinená z priestupku nemá povinnosť vypovedať na ústnom pojednávaní, pretože podľa § 73 ods. 2 Zákona o priestupkoch obvineného z priestupku k výpovedi ani k priznaniu nemožno donucovať. Tým však nezaniká jej právo vyjadriť sa ku všetkým dôkazom, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Ak sa žalobkyňa nezúčastnila ústneho pojednávania, mal správny orgán dať žalobkyňi možnosť nahliadnuť do spisu, aby sa mohla oboznámiť s priebehom ústneho pojednávania, výpoveďami svedkov ďalšími dôkazmi, ktoré mali byť podkladom pre rozhodnutie a to ešte pred samotným vydaním rozhodnutia. Takúto možnosť správny orgán žalobkyňi nedal. Týmto procesným pochybením správneho orgánu sa krajský súd vo svojom rozsudku nezaoberal, napriek tomu, že žalobkyňa vo svojej výpovedi a aj v žalobe uvádzala.

16. Žalobkyňa navrhla, aby kasačný súd zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného a zruší rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Bratislava a vec mu vráti na ďalšie konanie.

17. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril, že ako dôvody kasačnej sťažnosti žalobkyňa uvádzala iba

dôvody ktoré boli dôvodmi podania žaloby, s ktorými sa krajský súd vo svojom rozhodnutí vysporiadal. Právny dôvod kasačnej sťažnosti musí byť presne vymedzený a nie je možné ponechať na kasačný súd, aby si domyslel, aké výhrady a námietky žalobkyňa uplatňuje. resp. aby si kasačný súd vybral skutočnosti, ktoré žalobca vytýka konaniu pred krajským súdom. Žalovaný je názoru, že dal žalobkyňu príležitosť uplatniť si svoje práva ako účastníčke správneho konania, žiadnym spôsobom, teda aktívne resp. pasívne jej nemaril ako účastníčke konania v uplatnení namietaných práv. Na základe uvedeného bolo zrejmé, že žalobkyňa bola zásielka s predvolaním doručená dňa 25.05.2015 a tento deň sa považuje aj za deň začatia konania o priestupku. Žalovaný teda prizval k ústnemu pojednávaniu účastníka konania a svedkov. Žalovaný zároveň upriamuje pozornosť kasačného súdu na rozporné tvrdenia žalobkyne. Žalobkyňa uviedla správny orgán, ako aj súdu v žalobe, následne v stanovisku k vyjadreniu žalovaného k žalobe a na pojednávaní prostredníctvom právneho zástupcu rôzne verzie týkajúce sa skutkového stavu veci. Žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia o tom, že v rozhodnom čase sa nezdržovala na adrese, ktorú práve samotná žalobkyňa správny orgán uviedla ako adresu na doručovanie písomnosti. Správny orgán do času vydania rozhodnutia o tejto žalobkyňou tvrdenej skutočnosti ani nemal vedomosť a žalobkyňa uvedené nenamietala ani v odvolaní ani v podanej žalobe.

18. Žalovaný navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť v plnom rozsahu.

III.

19. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle ust. § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

20. Z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že útvarom Policajného zboru ODN KDI KR PZ Bratislava pod č. KRPZ-BA-KDI74-126/2015-P zo dňa 22.04.2015 bola vypracovaná správa o výsledku objasňovania priestupku, v ktorej bolo konštatované porušenie § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) a § 4 ods. 1 písm. c) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, čím došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. b), g) Zákona o priestupkoch. Z uvedeného skutku bola ako podozrivá označená žalobkyňa na tom skutkovom základe, že dňa 16.03.2015 v čase o 18:30 hod. viedla osobné motorové vozidlo zn. Škoda Superb, V.: P. F. Q. na ulici Y.B., pričom sa pri cúvaní nevenovala plne vedeniu motorového vozidla, následkom čoho došlo k zrážke so zaparkovaným motorovým vozidlom zn. Škoda Fabia V.: Q., na ktorom majiteľovi F. N. vznikla škoda cca 300,- EUR. Z miesta dopravnej nehody žalobkyňa odišla. V priebehu objasňovania bola vykonaná ohliadka miesta dopravnej nehody, fotodokumentácia, náčrtok a plán miesta dopravnej nehody v mierke, boli vypočítaní majitelia motorových vozidiel, svedok a žalobkyňa ako vodička motorového vozidla zn. Škoda Superb.

21. Podľa § 2 ods. 1 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 6 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

23. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

24. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s

právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúmava aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu. V rámci správneho súdnictva súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, najmä z toho pohľadu, či toto procesné pochybenie predstavuje takú vadu konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preto zistenie súdu musí smerovať k tomu, či objasnenie skutkového stavu správnym orgánom je úplné a jeho postup zákonný.

25. Podľa § 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení v čase spáchania priestupku, orgány štátnej správy Slovenskej republiky a obce vedú občanov k tomu, aby dodržiavali zákony a ostatné právne predpisy a rešpektovali práva spoluobčanov; dbajú najmä o to, aby občania nesťažovali plnenie úloh štátnej správy a obcí a nenarúšali verejný poriadok a občianske spolunažívanie.

26. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

27. Podľa § 3 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie.

28. Podľa § 4 ods. 1 písm. b) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, priestupok je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel' nevedel, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený zákonom, hoci to vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

29. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, zodpovednosť za priestupok sa posudzuje podľa zákona účinného v čase spáchania priestupku; podľa neskoršieho zákona sa posudzuje iba vtedy, ak je to pre páchatel'a priaznivejšie.

30. Podľa § 7 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh sankcie, ktorý dovoľuje uložiť zákon účinný v čase, keď sa o priestupku rozhoduje.

31. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za priestupok možno uložiť tieto sankcie:

- a) pokarhanie,
- b) pokutu,
- c) zákaz činnosti,
- d) prepadnutie vecí.

32. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, sankciu možno uložiť samostatne alebo s inou sankciou; pokarhanie nemožno uložiť spolu s pokutou.

33. Podľa § 12 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

34. Podľa § 12 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za viac priestupkov toho istého páchatel'a prejednávanych v jednom konaní sa uloží sankcia podľa ustanovenia vzťahujúceho sa na priestupok najprísnejšie postihnutelný; zákaz činnosti možno uložiť, ak ho možno uložiť za niektorý z týchto priestupkov.

35. Podľa § 22 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto

b) ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požil alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody,

g) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda,

l) iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až k), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

36. Podľa § 22 ods. 2 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 písm. a) až c) sa uloží pokuta od 300 eur do 1 300 eur a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov.

37. Podľa § 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona.

38. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

39. Podľa § 4 ods. 1 písm. c) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

40. Podľa § 64 ods. 2 písm. a) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6.

41. Podľa § 64 ods. 3 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou.

42. Podľa § 66 ods. 6 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a vyplniť s ňou a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu.

43. Podľa § 137 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, porušenie povinností ustanovených týmto zákonom sa považuje za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

44. Podľa § 137 ods. 2 písm. c) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

45. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného č. k: KRPZ-BA-KDI21-110/2015-P zo dňa 05.08.2015, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie o uznaní viny zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b), g), l), § 22 ods. 2 písm. a) Zákona o priestupkoch

a pokuty vo výške 300,- EUR, zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia a o náhrade trov konania vo výške 16,- EUR.

46. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/225/2015-45 zo dňa 22.03.2018, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalobkyne sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

47. V predmetnej veci nebolo sporné, že žalobkyňa v uvedený deň, v uvedenom čase na uvedenom mieste s motorovým vozidlom zn. Škoda Superb V: P. tmavočervenej farby bola, že motorové vozidlo bolo poškodené žalobkyňa potvrdila pri svojom vysvetlení dňa 13.04.2015. Skutok bol potvrdený aj svedkom T. Á. z vysvetlenia zo dňa 20.03.2015. Exaktné potvrdenie poškodenia motorových vozidiel Škody Superb V: P. a Škody Fabia V: Q. vyplývalo z geometrickej zhody. Okrem samotného skutku bola žalobkyňou pri objasnení potvrdená i škoda na motorovom vozidle zn. Škoda Superb V: P., vo výške 100,- EUR.

48. Žalobkyňa v kasačnej sťažnosti namietala, že odôvodnenie rozsudku uvedené v bodoch 53 a 55 je nesprávne a ako také je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia (§ 3 ods. 2, § 33 ods. 2 Správneho poriadku ako aj ust. § 73 ods. 2 Zákona o priestupkoch).

49. Najvyšší súd má za to, že krajský súd sa v bodoch 53 a 55 náležite vysporiadal s námietkou žalobkyne, o nemožnosti sa zúčastniť ústneho pojednávania a odňatí možnosti si riadne uplatniť svoje práva ako účastníčke správneho konania. Rozsudok krajského súdu vychádzal zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci, spočíval na správnej právnej kvalifikácii a netrpí žiadnymi vadami. Krajský súd v predmetnej veci rozhodol zákonne, keď napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil a žalobu zamietol.

50. Najvyšší súd k námietke, že žalobkyňa nemala riadnu možnosť zúčastniť sa ústneho pojednávania (čím jej bola odopretá možnosť uplatniť si svoje práva ako účastníčke správneho konania) dopĺňa, že nakoľko žalobkyňa bola predvolaná na ústne pojednávanie o priestupku na správny orgán doručenkou adresovanou do vlastných rúk na deň 16.06.2015. Z predmetnej doručenky, ktorá sa vrátila správne mu orgánu vyplývalo, že pošta dňa 20.05.2015 vykonala neúspešný pokus o doručenie zásielky s výzvou o opakované doručovanie. Následne dňa 21.05.2015 vykonala pošta opakované doručovanie, pričom adresáta nezastihla preto bola zásielka uložená na pošte. Žalobkyňa si predmetnú zásielku na pošte v odbernej lehote neprevzala. Podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku, ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňi bolo predvolanie doručené dňa 25.05.2015, pričom tento deň bol aj začiatkom konania o priestupku.

51. Podľa najvyššieho súdu sa žalobkyňa v stanovenom termíne nedostavila, pričom svoju neprítomnosť neospravedlnila ani neudala dôležitý dôvod, pre ktorý sa dostaviť nemohla, z uvedeného bol priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky prejednaný v neprítomnosti obvinenej v súlade s ustanovením § 74 ods. 1 Zákona o priestupkoch.

52. Najvyšší súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 278/2011-13 zo dňa 16.06.2011, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol (s poukazom na nález sp. zn. I. ÚS 119/07 zo dňa 27.09.2007), „že dôkazné bremeno preukázať, že adresát sa v čase doručovania v mieste doručovania nezdržoval, znáša adresát a nie správny orgán. Ani čestné vyhlásenie adresáta, že sa v mieste bydliska nezdržoval v čase doručovania, však na unesenie dôkazného bremena nepostačuje, lebo ide iba o tvrdenie. Je potrebný aj objektívny dôkaz preukazujúci, že v kritickom čase bol na inom mieste.“

53. Žalobkyňa nepreukázala žiaden dôkaz na preukázanie svojho tvrdenia o tom, že v rozhodnom čase sa nezdržiavala na adrese, ktorú sama žalobkyňa správne orgánu uviedla ako adresu na doručovanie písomnosti. Správny orgán do času vydania rozhodnutia o tejto žalobkyňou tvrdenej skutočnosti ani nemal vedomosť a žalobkyňa uvedené nenamietala ani v odvolaní ani v podanej žalobe. Najvyšší súd je toho názoru, že v predmetnom prípade absentovalo vierohodné vysvetlenie prečo sa nezdržiavala v rozhodnom čase na adrese. Zmätočné - rozdielne tvrdenia žalobkyne najvyšší súd vyhodnotil ako snahu vyhnúť sa zodpovednosti za svoje konanie.

54. Najvyšší súd je názoru, že správny orgán poskytol žalobkyňi príležitosť uplatniť si svoje práva ako účastníčke konania a nijakým spôsobom nemaril v uplatnení žalobkyňou namietaných práv. Žalobkyňi bola zásielka s predvolaním doručená dňa 25.05.2015 po uplynutí trojdňovej lehoty od uloženia zásielky na pošte. Správny orgán si teda splnil povinnosť a prizval k ústnemu pojednávaniu účastníka konania a svedkov. Ak sa takto riadne prizvaný účastník konania na ústne pojednávanie nedostaví, správny orgán môže pojednávať aj v jeho neprítomnosti len vtedy, ak sa odmietne dostaviť alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez vážneho dôvodu, ako to bolo aj v predmetnom prípade. Správny orgán vyhovel žiadosti žalobkyne o vyhotovenie kompletnej fotokópie spisového materiálu zo dňa 24.06.2015. Prebratie zásielky účastníčka konania potvrdila vlastnoručným podpisom dňa 26.06.2015. Žalobkyňa mala teda možnosť sa so spisovým materiálom riadne oboznámiť, získať informácie o priebehu konania, vykonaných procesných úkonoch správneho orgánu a vykonaných dôkazoch.

55. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobkyne vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

56. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi/žalobkyňi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

57. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.